

РЕШЕНИЕ

№ 509

гр. София, 11.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 37 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ДИМИТРИНКА ИВ. КОСТАДИНОВА-МЛАДЕНОВА**

при участието на секретаря **РУМЯНА П. СТОЯНОВА**
като разглежда докладваното от **ДИМИТРИНКА ИВ. КОСТАДИНОВА-МЛАДЕНОВА** Гражданско дело № 20221110133373 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.318-чл.329 от ГПК.

Ищецът Ц. Д. Я. твърди, че е сключил граждански брак с ответника В. Г. Я., на 04.07.1985г. в с. Доганово, общ. Елин Пелин, Софийска област, от който нямали ненавършили пълнолетие деца. По време на брака имат родени деца, които са навършили пълнолетие – Бонка Ц.ова Мишева, родена на 02.05.1985г. и Анерлия Ц.ова Цачева, родена на 27.07.1987г. В исковата молба се твърди, че в началото на брачния си живот живеели сговорно и без проблеми. Родили и отгледали две дъщери. В резултата на съвместни усилия закупили семейното жилище в гр.София, кв. Ботунец и къща в с. Априлово, община Горна Малина, Софийска област. Постепенно без видима причина съпругата променила отношението си към ищеца. Започнала да го ревнува като често скандалите били породени от това нейно поведение. Постепенно отношенията им напълно се отчуждили, което принудило ищецът да предяви иск за развод през 2020г. В хода на това производство разговаряли с ответника и решили да направят опит за запазване на брака им. Но след това отношенията им не само не се поправили, а се влошили още повече. Това принудило ищецът да напусне семейното жилище и да ес премести да живее в къщата им в с. Априлово. След преместването там ответникът е идвала няколко пъти под различни предтексти с желание да предизвика ищеца към конфликт, като междувременно вземала пари от джобовете и банковите му карти. Ищецът твърди, че през цялото време той е обезпечавал финансово семейството си. По изложените съображения моли съдът да прекрати брака като дълбоко и непоправимо разстроен, без да издирва и да се произнася по въпроса за вината. Заявява, че няма претенции към ползване на семейното жилище в гр. София, което бил напуснал. Не претендира разноски.

В съдебно заседание, проведено на 19.12.2022г. ищецът Я. заяви, че желае прекратяване на брака поради настъпило дълбоко и непоправимо разстройство на брака по изключителна вина на ответника. Тя се изразява в грубо и отношение и в опити да го изгони от двете им жилища и да го остави на улицата, като за целта използва различни средства в това число и стартиране на процедура по защита по реда на ЗЗДН, която била

неоснователна.

Ответникът В. Г. Я. в отговора на исковата молба заявява, че искът за развод е основателен. Не оспорва твърдението на ищцата, че бракът им е дълбоко и непоправимо разстроен, като също моли за неговото прекратяване. Заявява, че това състояние на брака е резултат от виновното поведение на ищеца, който години наред поддържал извънбрачни връзки. Освен това срещу него имало издадена заповед за защита по реда на ЗЗДН, която той вече бил нарушил. Твърди, че при споровете, които имали в семейното общуване той често й посягнал като за установяване на пораженията се била снабдила със съдебно медицински удостоверения. Представя заповед за защита срещу домашно насилие, издадена на 09.11.2022г. по гр.д. № 881/2022г. по описа на РС Елин пелин. По силата на тази заповед ищецът е задължен да се въздържа от извършване на домашно насилие спрямо ответника, като му е забранено да се доближава на по-малко от 200м. до нея или до жилището, в което живее. Прилага съдебномедицинско удостоверение от 02.11.2022г. от което е видна, че по тялото на съпругата има кръвонасядания, които са резултат от нанесен й побой. Твърди, че негов автор е ищецът. По изложените съображения желае бракът между страните да бъде прекратен по изключителна вина на съпруга, който следва да понесе и разностите по настоящото производство.

Съдът, като взе предвид относимите доказателства и доводи, прие за установено следното:

Страните Ц. Д. Я. и В. Г. Я. (Йорданова преди брака) са сключили граждански брак на 04.07.1985г. в с. Доганово, община Елин пелин. При сключването му съпругата е приела да носи фамилното име на съпруга си – Я.. Това обстоятелство се установява от приложено по делото удостоверение за сключен граждански брак, издадено въз основа на акт за граждански брак № 0003/04.07.1985г. на Община Елин Пелин.

Страните нямат ненавършили пълнолетие деца от брака си, което се установява от служебно извършената справка в НБДН на 02.11.2022г. /л. 60 от делото/.

От събраните по делото гласни доказателства, чрез разпит на свидетеля Татяна Ангелова Михайлова (познат на страните повече от 20 г.), които съдът кредитира изцяло, се установява, че страните от две години не живеят заедно. Той живел в с. Априлово, където бил пастор, а тя в гр. Софи, в квартал „Ботунец“. Причина за раздялата била съпругата, която го тормозела постоянно, обиждала го, злепоставяла го пред съседи. Твърдяла постоянно, че й изневерявал, а той бил пастор в селото и бил изключително добър човек. Според свидетелката в селото, в което живеели се говорело само хубави неща за ищеца и лоши за ответник-а, я била агресивна, карала се с хората, посягала им. През целия им съвместен живот той се грижел за семейството. Тя работела чистачка в някакво училище. Според свидетелката ищецът е правил опит да гживеят със съпругата си като семейство, но тя не е чувала той да я бие, но знае тя да го е заплашвала пред други хора, в това число ип пред свидетелката.

Съобразно така установената фактическа обстановка съдът счита, че предявеният иск за развод е основателен. Воденето на самостоятелен живот от страните, макар и обитаващи едно и също жилище, според настоящия съдебен състав е обстоятелството, което е разрушило трайно и необратимо семейната общност. Всеки от тях е абдикирал от задължението си за общата грижа за семейството, разбирателство и уважение, поради което и бракът следва да бъде прекратен доколкото няма предписаното от закона и добрите нрави съдържание. Този извод на съда се подкрепя и от становището на ответника, изразено в отговора на исковата молба, в който той признава, че бракът между страните е дълбоко и непоправимо разстроен и също желае неговото прекратяване.

В съдебно заседание ищецът се яви и лично заяви пред съда категоричното си нежелание да продължи брачната обвързаност. Същото заяви лично и ответникът в депозирания отговор на исковата молба. Бракът, според чл. 46 от Конституцията на РБългария е доброволен съюз между мъж и жена, като съпрузите имат равни права и

задължения в семейството, т.е. възникването и съществуването на брачните отношения е основано на съгласието на двете страни. При условие, че и двете страни заявяват категорично нежеланието си тази обвързаност да продължи, бракът между страните следва да бъде прекратен. В тази връзка следва да се добави, че разпоредбата на чл.99, ал.4 от СК /отм./, съгласно която "развод не се допуска, ако разстройството на брака се дължи само на виновно поведение на ищеца, а другия съпруг настоява да се запази брака, освен ако важни обстоятелства налагат да се допусне разводът ", не е възпроизведена в новия Семейен кодекс. Брачната връзка е невъзвратно изпразнена от предписваното ѝ от закона и добрите нрави съдържание, поради което, като формална и ненужна, следва да се прекрати.

Съгласно чл.49, ал.3 от СК с решението за допускане на развода съдът се произнася и относно вината за разстройството на брака, ако някой от съпрузите е поискал това. По делото такова искане е направено и от двете страни, поради което и следва съдът да изследва въпроса за вината.

Всяка от страните твърди, че другата има вина за настъпилото дълбоко и непоправимо разстройство на брака им. Не се спори от двете страни, че са във фактическа раздяла от повече от година. За отношенията на страните, през последните години, както бе отбелязано вече, разпитаният по делото свидетели не дават кой знае колко сведения. Така и не стана ясно какво точно е провокирало неразбирателството между съпрузите да се изостри до такава степен, че да доведе до фактическа раздяла. Свидетелката Михайлова заявява, че съпругата се държала агресивно, а съпругът би добър човек, пастор в своето село. По делото се установи, че той е издържал финансово семейството, а ответникът работел като чистачка в училище с минимална заплата. В същото време ответникът твърди че ищецът е извършил спрямо нея актове на домашно насилие, за което има съответните медицински и съдебни документи. РС Елин Пелин е издал заповед за защита на съпругата, която е потвърдена със съдебно решение, подлежащо на инстанционен контрол. Изложеното мотивира съда да приеме, че поведението и на двамата съпрузи е довело до разкъсването на семейната общност, като нито един от двамата съпрузи не само, че не е положил достатъчно усилия за запазването ѝ, за преодоляване на конфликтите между тях, но е демонстрирал нежелание и неумение да прави компромиси в поведението си. Всеки един от съпрузите е допуснал до фактическата раздяла да живеят в напрегната и конфликтна ситуация. Предвид изложеното следва да се приеме, че в случая са налице обстоятелства, обуславящи взаимна вина за дълбокото и непоправимо разстройство, тъй като по делото не се събраха достатъчно доказателства страните да са положили необходимите усилия за запазване на семейната връзка, нито за възстановяването ѝ след раздялата. Липсата на взаимност, уважение, доверие и другарски отношения между тях, са направили брачната връзка само формална и несъответстваща на закона и морала, което разстройство не може да се преодолее, за да се възстановят нормалните съпружески отношения. Отношенията между съпрузите не съответстват на правните принципи, установени в Семейния кодекс, а последвалото фактически разделно живеене е последица от това. Или, и двете страни с поведението си са допринесли за разстройството на брачната връзка, ето защо, съдебният състав приема, че вината за настъпилото дълбоко и непоправимо разстройство на брака е взаимна.

По изложените съображения развод следва да се допусне при вина и на двамата съпрузи, тъй като нито един от тях не установи, че това се дължи само и единствено на поведението на другия съпруг.

Според чл.322, ал.2, изр.II ГПК с иска за развод задължително се предявяват и разглеждат искове за упражняване на родителските права, личните отношения и издръжката на децата, ползването на семейното жилище, издръжката между съпрузите и фамилното име. Страните нямат ненавършили пълнолетие деца от брака, никой не е заявил и предоставяне ползването на семейното жилище, поради което и съдът не дължи произнасяне по тези въпроси.

По разноските:

Съгласно чл.329, ал.1, изр.II ГПК при вина и на двамата съпрузи разносните остават в тежест на всеки от тях, както са ги направили. С оглед разпоредбата на чл.329, ал.1, изр.II от ГПК, платената първоначална държавна такса следва да остане в тежест на страната, която я е заплатила, на основание чл.329, ал.1, изр.II ГПК. Предвид изхода на делото всяка една от страните следва да заплати по сметка на СРС всеки от тях по 25,00 лева-окончателна държавна такса при решаване на делото по иска за развод по чл.6, т.2 от тарифата.

Ответникът и ищец по насрещната искова молба – В. Я. не е внесла дължимата такса от 25 лв. въпреки че е надлежно уведомена за това, поради което същата следва да бъде осъдена да я заплати с настоящото решение.

Мотивиран от изложеното, *СЪДЪТ*

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА С РАЗВОД БРАКА , сключен с Акт за граждански брак № 0003 от 04.07.1985г. на Община Елин Пелин, Област София между **Ц. Д. Я., ЕГН *******, и **В. Г. Я., ЕГН ******* , като **ДЪЛБОКО И НЕПОПРАВИМО РАЗСТРОЕН ПО ОБЩА ВИНА**, на основание чл. 44, т. 3, във вр. с чл. 49, ал.1 и ал. 3 от СК.

ОСЪЖДА Ц. Д. Я., ЕГН ***** , с адрес гр. София, да заплати по сметка на СРС сумата от 25.00 (двадесет и пет) лева – държавна такса по сметка на СРС при решаване на делото по иска за развод,

ОСЪЖДА В. Г. Я., ЕГН ***** , с адрес гр. София, да заплати сумата от 50.00 (петдесет) лева – държавна такса по сметка на СРС.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____